

AUTE 2001-14 DE 29 DE MAIG DE 2001

NUL·LITAT D'ACTUACIONS. L'incident és un remei extraordinari per esmenar les vulneracions del dret fonamental a la jurisdicció. DRET A LA JURISDICCIO. També es satisfà mitjançant una declaració d'inadmissibilitat per manca dels requisits formals que estableixen les lleis. PROCEDIMENT ESPECIAL DE Ç L'ARTICLE 41.1 DE LA CONSTITUCIO. Té per objecte la lesió dels drets i llibertats fonamentals.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència d'aquesta Sala núm. 01-21, de 19 d'abril de 2001, va desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació formulat pel Sr. A.S. contra l'aute dictat per l'Hble. Batlle de guàrdia l'1 de desembre de 2000. Substancialment, aquesta resolució es fonamenta en què l'interessat ha plantejat una via processal inadequada, ja que la vulneració del dret fonamental a la jurisdicció, produïda en un procés judicial, s'ha de fer valer mitjançant els recursos ordinaris procedents i, en darrer terme, l'incident de nul·litat d'actuacions que regula l'article 18 bis de la Llei Transitòria de Procediments Judicials, i no a través del procediment previst en l'article 41.1 de la Constitució, que resulta aplicable a tots els altres supòsits de vulneració de drets fonamentals.

2n.- La representació de la part agent ha formulat contra aquesta sentència un incident de nul·litat d'actuacions, en què al·lega que la seva pretensió no anava encaminada a deixar sense efecte cap resolució judicial, sinó a ser tingut com a part en el procediment seguit per tal de donar compliment a la comissió rogatòria tramesa per les autoritats de la Federació Russa.

3r.- El Ministeri Fiscal ha sol·licitat la desestimació de l'incident, ja que considera que no s'ha produït cap vulneració del dret fonamental a la jurisdicció.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- L'incident de nul·litat d'actuacions que regula l'article 18 bis de la Llei Transitòria de Procediments Judicials no constitueix una nova instància processal, sinó un remei extraordinari encaminat a esmenar les vulneracions del dret fonamental a la jurisdicció que s'hagin produït en un procediment conclòs mitjançant sentència o altra resolució ferma.

D'altra banda l'esmentat dret fonamental no només es satisfà mitjançant una resolució de fons, sinó també quan es declara la inadmissibilitat de la pretensió per manca dels requisits formals que les lleis estableixen.

Segon.- En el cas que ara s'examina, la sentència impugnada va declarar que la sol·licitud formulada per l'agent resultava inadmissible, ja que havia utilitzat un procediment inadequat, tal com resulta dels antecedents d'aquesta resolució.

En aquest incident l'interessat afirma que la seva pretensió anava només encaminada a ser tingut com a part en el procediment en el marc del qual es van divulgar determinades informacions sobre el seu compte bancari, i que no pretenia que es deixés sense efecte cap actuació judicial.

Aquesta afirmació resulta incongruent amb el fet que l'interessat va interposar per pròpia iniciativa el procés urgent i preferent que regula l'article 41.1. de la Constitució, el qual està previst pel cas de lesió dels drets i llibertats fonamentals, la qual cosa implica lògicament la impugnació dels actes en que s'hagi produït l'esmentada lesió.

La mera compareixença en les actuacions s'hagués pogut articular mitjançant una simple petició a l'òrgan judicial competent, però l'interessat no es va limitar a sol·licitar-ho, sinó que va invocar la vulneració del dret fonamental a la jurisdicció a través d'un procediment inadequat. La seva pretensió va ser desestimada per la manca dels requisits legals, amb la qual cosa va obtenir la tutela jurisdiccional que garanteix l'article 10 de la Constitució.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, acorda:

Desestimar l'incident de nul·litat que formula el Sr. A.S. contra la sentència d'aquesta Sala núm.. 01-21, de 19 d'abril de 2001.

Aquest Aute és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.